

Sygn. akt XX GC 609/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Gospodarczy XX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Agnieszka Baran
Protokolant:	Apl. radc. Karolina Dudek

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2012 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Klubu (...) (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko P. M.

o uchylenie wyroku sądu polubownego

1. uchyla wyrok Piłkarskiego Sądu Polubownego Polskiego Związku Piłki Nożnej z dnia 31 maja 2011 roku, wydany w sprawie SP – 62/10 z powództwa P. M. przeciwko Klubowi (...) Spółce Akcyjnej w W.,
2. zasądza od P. M. na rzecz Klubu (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 9.993 zł (dziewięć tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR del. Agnieszka Baran

Sygn. akt: XX GC 609/11

UZASADNIENIE

Skargą wniesioną 31 sierpnia 2011 r. Klub (...) Spółka Akcyjna w W. (dalej: (...)) wniósł o uchylenie w całości wyroku Piłkarskiego Sądu Polubownego przy Polskim Związku Piłki Nożnej wydanego w dniu 31 maja 2011 roku w sprawie o sygn. akt SP-62/10 oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Skarżący wyjaśnił, że wyrokiem tym ww. sąd polubowny w sprawie toczącej się z powództwa P. M. zasądził na jego rzecz od (...) kwotę dochodzoną pozwem wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności do dnia zapłaty. Wyrokowi temu skarżący zarzucił:

1. naruszenie podstawowych zasad postępowania przed sądem polubownym wynikających z k.p.c. oraz Regulaminu Piłkarskiego Sądu polubownego
2. sprzeczność z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej tj. z zasadą rzetelnego i uczciwego procesu oraz zasadą rozpoznawania sprawy przez niezależny, bezstronny i niezawisły sąd.

W uzasadnieniu wskazał, iż skarżący i przeciwnik zawarli w dniu 1 czerwca 2007 roku umowę o reprezentowanie, polegającą na negocjowaniu i doprowadzeniu przez przeciwnika do zawarcia przez (...) kontraktu z zawodnikiem B. A..

Kontrakt taki został zawarty w dniu 20 czerwca 2007 r., natomiast rozwiązano go z dniem 17 czerwca 2009 r. Zgodnie z postanowieniami umowy (...) uścił na rzecz przeciwnika dwie kwoty po 25.000 euro każda. Jednakże przeciwnik domagał się również zapłaty kwoty równej podatkowi VAT od kwoty 25.000 euro, co w przeliczeniu stanowiło 127.514,40 złotych. Wobec powyższego skierowane zostały do skarżącego dwa wezwania do zapłaty, podpisane przez pełnomocnik przeciwnika radcę prawnego A. I. z Kancelarii (...). Przy czym drugie wezwanie podpisane zostało przez tego samego pełnomocnika, lecz zawierało inny adres do korespondencji, przez co skarżący przyjął, iż pełnomocnik przeciwnika prowadzi własną kancelarię. Na skutek pozwu wniesionego przez przeciwnika Piłkarski Sąd Polubowny wezwał (...) do wyznaczenia jednego arbitra. Arbitrem wyznaczonym przez pełnomocnika przeciwnika został S. J., współpracujący z Kancelarią (...). Skarżący zaznacza, iż funkcję przewodniczącego Piłkarskiego Sądu Polubownego w latach 2008-2012 pełnił S. G.. W związku ze złożonym przez skarżącego wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy przez powiększony, pięcioosobowy zespół orzekający Piłkarskiego Sądu Polubownego, (...) został wezwany do wyznaczenia arbitra. Pełnomocnik przeciwnika do powiększonego składu powołała M. K.. Wobec czego pięcioosobowy zespół orzekający składał się z: P. G., A. B., M. K., D. S. (1) oraz A. W.. W dniu 31 maja 2011 r. Piłkarski Sąd Polubowny w ww. składzie oddalił wniosek skarżącego o ponowne rozpatrzenie sprawy i utrzymał w mocy zaskarżony wyrok trzyosobowego zespołu orzekającego. Zgodnie z rozstrzygnięciem przedmiotowego orzeczenia (...) uścił na rzecz przeciwnika zasadzoną kwotę. Skarżący wskazał, iż po zapłaceniu zasądzonej kwoty powziął informację, że zarówno A. I., jak i powołani na arbitrów S. J., M. K. oraz P. G. współpracowali z Kancelarią (...), której założycielem i patronem był S. G..

Skarżący podniósł, iż pełnomocnik przeciwnika A. I. była współpracownikiem Kancelarii (...) w toku postępowania, natomiast wskazanie innego adresu miało na celu odwrócenie uwagi od braku niezależności i bezstronności wyznaczonych arbitrów. Nadto (...) zaznaczył, iż żaden z wyznaczonych arbitrów nie ujawnił ww. okoliczności (współpracy – analogicznie jak pełnomocnik powoda – przeciwnika w niniejszej sprawie – z Kancelarią (...)), które mogłyby wzbudzić wątpliwość co do ich bezstronności lub niezależności. Skarżący wskazał, że § 12 ust. 3 Regulaminu Piłkarskiego Sądu Polubownego stanowi, że arbitrzy w nim orzekający winni być niezawisli i nie mogą reprezentować którejkolwiek ze stron, jak również powierzone funkcje powinni sprawować w sposób bezstronny. Natomiast bezstronność arbitra należy wiązać z brakiem jakichkolwiek powiązań z którąkolwiek ze stron. Tymczasem arbitrzy orzekający w przedmiotowej sprawie nie poinformowali stron o okolicznościach mogących wpłynąć na ich niezależność i bezstronność, co dawałoby możliwość wystąpienia przez stronę o wyłączenie takiego arbitra. Skarżący wskazał, iż rozstrzygnięcie, co do kwestii zapłaty na rzecz przeciwnika żądanej kwoty wymagało przede wszystkim rozpoznania sporu przez niezależny i bezstronny sąd, co jest konsekwencją podstawowej zasady porządku prawnego. Uzasadniając wniosek o uchylenie skarżonego wyroku sądu polubownego przy PZPN wskazał, że – wbrew obowiązkowi wynikającemu z treści art. 1174 k.p.c. – arbitrzy współpracujący z tą samą kancelarią co pełnomocnik powoda nie ujawnili tej okoliczności. Skarżący zaznaczył, że przepis art. 1174 k.p.c. stanowi gwarancję możliwości efektywnego wykorzystania przez stronę z z prawa do wystąpienia o wyłączenie arbitra. Powyższe w ocenie skarżącego przesądza wskazuje na to że doszło do naruszenia podstawowych zasad postępowania przed sądem polubownym (art. 1206 § 1 pkt. 4 k.p.c.). W ocenie skarżącego kwestionowany przez niego wyrok jest sprzeczny z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej. Skarżący wskazał, że podstawową zasadą porządku prawnego jest w sferze proceduralnej jest prawo do rzetelnego i uczciwego procesu oraz prawo strony do rozpoznania jej sprawy przez bezstronny, niezależny i niezawisły sąd. W ocenie Skarżącego te zasady zostały naruszone przy rozpoznaniu sprawy omówionej w pozwie (skarga o uchylenie wyroku sądu polubownego k. 3-18).

W odpowiedzi na skargę przeciwnik wniósł o jej oddalenie. Odnosząc się do zarzutów stawianych w skardze przeciwnik wskazał, iż A. I. prowadzi własną kancelarię, natomiast z Kancelarią (...) współpracuje na podstawie umowy zlecenia. Pozostali prawnicy wskazani przez skarżącego tj. S. J., M. K., P. G. nie są pracownikami Kancelarii (...) - prowadzą własne jednoosobowe kancelarie, jednakże Kancelaria (...) zleca im świadczenie usług prawniczych. Nadto skarżący podniósł, iż pełnomocnik skarżącego także pozostawał w zawodowych kontaktach z arbitrami orzekającymi w niniejszej sprawie. W ocenie przeciwnika skargi powiązania zawodowe między arbitrem a pełnomocnikiem strony nie stanowią o braku bezstronności i naruszeniu podstawowych zasad porządku prawnego. W uzasadnieniu odpowiedzi na skargę pełnomocnik przeciwnika podniósł również inne następujące okoliczności. Zgodnie z przytoczonym w

piśmie orzecznictwem Sądu Najwyższego, wyłączenie arbitra następuje z tych samych przyczyn, które uzasadniają wyłączenie sędziego, zaś skoro strona nie skorzystała z możliwości wyłączenia arbitra nie może na tej podstawie zwalczać wyroku sądu polubownego. Skarżący nie uprawdopodobnił nawet, że w sprawie będącej przedmiotem postępowania doszło do naruszenia bezstronności arbitrów. W ocenie przeciwnika skargi w toku rozpoznania sprawy z powództwa P. M. przez sąd polubowny nie doszło również do naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego RP. W toku postępowania w tej sprawie skarżący oświadczył do protokołu rozprawy, że nie ma zastrzeżeń co do składu orzekającego, zatem zarzut sprzeczności wyroku sądu polubownego z zasadą rozpoznania sprawy przez niezależny, bezstronny i niezawisły sąd uznać należy za nieuzasadniony (odpowiedź na skargę k. 187-197).

Odnosząc się do stanowiska wyrażonego w odpowiedzi na skargę, skarżący m. in. podkreślił, że w skardze została podniesiona okoliczność, iż żaden z arbitrów pozostający w relacjach zawodowych z pełnomocnikiem powoda nie ujawnił stronom, że istnieją okoliczności, które mogłyby wzbudzić wątpliwości co do jego niezależności i bezstronności, co uniemożliwiło skarżącemu ocenę, czy skład sądu jest właściwy. Skarżący podkreślił, że nie przyjmuje, że arbitrzy działali na korzyść przeciwnika skargi. Nadto, skarżący podniósł, że wbrew stanowisku przeciwnika w treści art. 1174 § 1 k.p.c. arbitrzy winni ujawnić wszelkie okoliczności, które mogłyby wzbudzić wątpliwości co do jego bezstronności lub niezależności, a nie tylko okoliczności natury osobistej (pismo skarżącego k. 218-231).

W toku dalszego postępowania w sprawie strony podtrzymały dotychczasowe stanowisko. kolejnych pismach strony podtrzymały dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwem z dnia 23 czerwca 2010 roku wniesionym do Piłkarskiego Sądu Polubownego Polskiego Związku Piłki Nożnej, P. M. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od Klubu (...) kwoty 127.514,40 zł wraz ustawowymi odsetkami od dnia 31 lipca 2009 roku do dnia zapłaty. W pozwie powód wskazał, że z listy członków sądu wyznacza arbitra w osobie radcy prawnego S. J.. W imieniu powoda pozw podpisała r. pr. A. I., działając na podstawie pełnomocnictwa załączonego do pozwu. W uzasadnieniu pozwu zostało wskazane, że żądana kwota stanowi wynagrodzenie należne powodowi na podstawie zawartej z pozwanym umowy o reprezentowanie z dnia 1 czerwca 2007 roku, której przedmiotem było reprezentowanie pozwanego przez powoda w sprawie negocjowania i doprowadzenia do zawarcia kontraktu na okres czterech lat pomiędzy pozwanym a zawodnikiem B. A. (pozew i pełnomocnictwo k. 1-3 i 4 akt sądu polubownego).

W odpowiedzi na pozew (...) wniósł o oddalenie powództwa w całości. W piśmie tym został również wyznaczony arbiter w osobie D. S. (2) oraz arbiter zastępczy w osobie P. K.. W uzasadnieniu tego stanowiska zostało wskazane, że żądanie zapłaty kwoty dochodzonej pozwem nie znajduje uzasadnienia w świetle postanowień umowy zawartej przez strony (odpowiedź na pozew k. 35 –40 akt sądu polubownego).

Postępowanie w sprawie z powództwa P. M. toczyło się przed Sądem polubownym pod sygnaturą akt SP 62/10. W toku postępowania w tej sprawie żaden z arbitrów w niej orzekających nie złożył oświadczenia w trybie art. 1174 k.p.c.. Żadna ze stron postępowania nie zgłaszała zastrzeżeń co do Zespołu Orzekającego ww. sądu polubownego (protokoły rozpraw przed sądem polubownym k. 54-55, 78-79, k. 119-120).

Wyrokiem z dnia 1 grudnia 2010 roku Piłkarski Sąd Polubowny Polskiego Związku Piłki Nożnej zasądził od (...) na rzecz P. M. kwotę 127.540,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 lipca 2009 roku do dnia zapłaty (wyrok k. 84 akt sądu polubownego).

W piśmie z dnia 10 stycznia 2011 roku (...) wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy przez w pięcioosobowym zmienionym składzie ww. sądu polubownego (wniosek k. 89-98 akt sądu polubownego).

W odpowiedzi na powyższy wniosek P. M. wniósł o jego oddalenie. Nadto w omawianym piśmie wyznaczył arbitra M. K. (odpowiedź na odwołanie k. 101 – 107 akt s p)

W piśmie z dnia 15 lutego 2011 roku pełnomocnik (...) wyznaczył A. W. jako arbitra do pięcioosobowego Zespołu Orzekającego ww. Sądu polubownego (pismo k. 108 akt sp).

Po rozpatrzeniu wniosku (...) wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, wyrokiem z dnia 31 maja 2011 roku oddalił wniosek (...) o ponowne rozpatrzenie sprawy Przewodniczącym składu orzekającego w tym przedmiocie był P. G. (k. wyrok k. 121 akt s p).

Pełnomocnik M. M. – r.pr. A. I. współpracuje z kancelarią prawną (...) (okoliczność bezsporna, wymyk strony internetowej k. 131).

Powołani przez P. M. jako arbitrzy S. J. i M. K. oraz przewodniczący pięcioosobowego Zespołu Orzekającego sądu polubownego wykonując zawód adwokata bądź radcy prawnego współpracują z ww. Kancelarią (okoliczność bezsporna, wydruk strony internetowej k. 131 i 133).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach niniejszej sprawy oraz w załączonych aktach sądu polubownego. Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania i nie budziły wątpliwości ze strony Sądu. Przy ocenie materiału dowodowego Sąd miał na uwadze, że znaczna część okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie była sporna w niniejszej sprawie. Spór sprowadzał się wyłącznie do oceny prawnej tych zdarzeń. W szczególności poza sporem pozostaje fakt współpracy pełnomocnika P. M. i ww. arbitrów z kancelarią (...). Pełnomocnik przeciwnika skargi wyjaśniła jedynie podstawę tej współpracy (umowa cywilnoprawna), nie kwestionując, że ma ona miejsce.

W ocenie Sądu dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie mają znaczenia okoliczności dotyczące rezygnacji S. G. w funkcji przewodniczącego Sądu Polubownego przy PZPN, w sytuacji gdy osoba ta nie była w żadnym z Zespołów Orzekających w sprawie, w której został wydany wyrok będący przedmiotem skargi wszczynającej postępowanie w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Skarga o uchylenie wyroku Piłkarskiego Sądu Polubownego Polskiego Związku Piłki Nożnej z 31 maja 2011 roku wydanego w sprawie SP -62/10 zasługuje na uwzględnienie.

W świetle przedstawionych wyżej okoliczności niniejszej sprawy podzielić należało zarzuty skarżącego podnoszone przez niego w skardze o uchylenie wyroku sądu polubownego.

Sąd podziela stanowisko skarżącego, że przy wydaniu kwestionowanego przez niego wyroku nie zachowano podstawowych zasad postępowania przed sadem polubownym (co stanowi okoliczność wymienioną w treści art. 1206 § 1 pkt 4 k.p.c.). W powołanym przepisie ustawodawca nie wskazał, które z zasad postępowania przed sądem polubownym należy zaliczyć do podstawowych. Odwołując się do dorobku doktryny i judykatury z całą pewnością do podstawowych zasad postępowania przed sądem polubownym zaliczyć trzeba bezstronność arbitrów i równoprawne traktowanie stron. Przepisem o charakterze gwarancyjnym, mającym na celu zapewnienie przedmiotowej niezależności i bezstronności, a tym samym równego traktowania stron postępowania jest – jak na to wskazuje doktryna i orzecznictwo - art. 1174 k.p.c., zgodnie z którym osoba powołana na arbitra powinna niezwłocznie ujawnić stronom wszystkie okoliczności, które mogłyby wzbudzić wątpliwość co do jej bezstronności lub niezależności. W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje, że niektórzy spośród arbitrów orzekający w sprawie SP – 62/10, pozostawali w relacjach zawodowych z pełnomocnikiem powoda (przeciwnika skargi w niniejszej sprawie). Poza sporem jest także, że w toku postępowania w ww. sprawie żaden z tych arbitrów nie złożył oświadczenia w trybie art. 1174 k.p.c.. Właśnie ta okoliczność (niezłożenie omawianego oświadczenia) stanowi podstawową okoliczność faktyczną stanowiącą podstawę skargi.

Zasadne jest zatem stanowisko skarżącego, że fakt, iż arbitrzy pozostający w relacjach zawodowych z pełnomocnikiem przeciwnika skargi nie złożyli oświadczenia na podstawie powołanego przepisu, stanowi o tym, że doszło do naruszenia

podstawowych zasad postępowania przed sądem polubownym. W tym miejscu podkreślić należy, iż ustawodawca nie wiąże ujawnienia wymienionych wyżej okoliczności z obligatoryjnym stwierdzeniem, iż osoba powołana na arbitra – z uwagi na te okoliczności – nie jest bezstronna lub nie jest niezależna. W przywołanym przepisie mowa jest jedynie o okolicznościach „mogących” wzbudzić wątpliwości co do bezstronności lub niezależności arbitra. Podkreślić należy, że w przepisie jest mowa o „wszystkich” tego rodzaju okolicznościach. Zauważyć bowiem należy, iż celem wprowadzenia obowiązku niezwłocznego złożenia oświadczeń przez arbitrów jest umożliwienie stronie postępowania samodzielnej oceny danej okoliczności jako podstawy wyłączenia arbitra ze sprawy. Innymi słowy, ważne jest, aby strony wiedziały o okolicznościach mogących wzbudzać wątpliwości co do bezstronności lub niezależności arbitra i mogły podjąć działania, które w ich ocenie ową bezstronność i niezależność zapewnią. Subiektywne przekonanie arbitra o nieistotności danej okoliczności pozostaje w tym miejscu bez znaczenia. To strony podejmują bowiem decyzję, czy w ich ocenie ujawnione okoliczności wskazują na istnienie przeszkody do bezstronnego rozpoznania sprawy przez powołany skład sądu. Ocena stron w tym zakresie jest weryfikowana w toku rozpoznania sprawy o wyłączenia arbitra. Na etapie postępowania w którym arbitrzy składają oświadczenia o których mowa w art. 1174 k.p.c. nie ma podstaw do oceny czy okoliczności (które mogłyby wzbudzić wątpliwości co do ich bezstronności lub niezależności) rzeczywiście świadczą o braku ich bezstronności lub niezależności. Wobec tego, że w spornej sprawie oświadczenia nie zostały złożone nie mają znaczenia argumenty przeciwnika skargi, dotyczące tego, że wskazywana przez skarżącego okoliczność świadczy o braku bezstronności lub niezależności arbitrów. Te argumenty mogłyby być podnoszone w toku sprawy o wyłączenie arbitra – w wypadku złożenia takiego wniosku. Brak złożenia oświadczeń, o których mowa w art. 1174 k.p.c. niewątpliwie pozbawił skarżącego możliwości złożenia wniosku o wyłączenia arbitrów. Zatem w okolicznościach niniejszej sprawy doszło zatem w sposób pośredni do naruszenia zasady postępowania przed sądem polubownym wyrażonej w art. 1183 k.p.c., w myśl której w postępowaniu przed sądem polubownym strony powinny być traktowane równoprawnie.

Należy przy tym zaznaczyć, iż zasada bezstronnego sprawowania funkcji arbitra została wyraźnie wyartykułowana również w Regulaminie Piłkarskiego Sądu Polubownego, co tylko dodatkowo podkreśla jej wagę (§ 12 ust. 3 Regulaminu).

Dodatkowo wskazać należy, iż wskazani arbitrzy będący jednocześnie jak pełnomocnik przeciwnika skargi, współpracownikami kancelarii (...), bezsprzecznie nie dopełnili obowiązku określonego w art. 1174 k.p.c. – nie złożyli stosownych oświadczeń, w których wskazałoby na relacje zawodowe łączące ich z pełnomocnikiem przeciwnika. Nie można zatem zaprzeczyć, iż nieujawnienie przez arbitrów okoliczności współpracy z kancelarią prawną, z którą współpracuje również pełnomocnik przeciwnika uniemożliwiło drugiej stronie ocenę właściwości składu sądu polubownego. Wobec jednoznacznego brzmienia przepisu art. 1174 k.p.c., który nakłada na arbitrów obowiązek ujawnienia wszystkich okoliczności, które mogłyby wzbudzić wątpliwości co do jej bezstronności lub niezależności, uznać należy, że obowiązek ten istnieje niezależnie od okoliczności danej sprawy. Obowiązek ten jest bezwzględny. W ocenie Sądu jego naruszenia nie może „łagodzić” fakt, że strona miała możliwość dowiedzenia się o omawianych okolicznościach dotyczących arbitra z innych źródeł. Taka argumentacja nakazywałaby nałożenie na stronę niczym nie uzasadnionego obowiązku „sprawdzenia” arbitrów orzekających w składzie sądu polubownego rozpoznającym jej sprawę. Strona nie może także ponosić negatywnych konsekwencji tego, że nie dokonała takiego „sprawdzenia” arbitrów, zwłaszcza gdy istnieje ustawowa gwarancja zabezpieczenia jej praw w postaci obowiązku wynikającego z art. 1174 k.p.c.. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pozostają argumenty podnoszone przez przeciwnika skargi, w myśl których informacja o współpracy arbitrów i pełnomocnika przeciwnika skargi z kancelarią (...) była dostępna na stronach internetowych tej kancelarii w toku postępowania w sprawie SP – 62/10.

W ocenie Sądu zasadne jest także stanowisko skarżącego, że wskazany w skardze wyrok sądu polubownego jest sprzeczny z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej. Jedną z takich zasad wyrażoną jest w art. 45 ust 1 Konstytucji RP. Zgodnie z treścią tego przepisu, każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd.” Norma ta stanowi tym samym gwarancję dla jednostki, że jej sprawa zostanie rozstrzygnięta w sposób sprawiedliwy i obiektywny. ustawodawca nie ograniczył zakresu jego zastosowania do sądów powszechnych czy administracyjnych.

Posługując się pojęciem „sąd” przyznał prawo do niezależnego i bezstronnego sądu również stronom postępowania przed sądem polubownym. Z regulacji tej można wyprowadzić wiele szczegółowych norm prawnych, bowiem każdy z przymiotów jakimi określony jest sąd w tym przepisie, winien być rozpatrywany oddzielnie. Zaś niespełnienie chociażby jednej z przesłanek powoduje naruszenie zasad określonych w Konstytucji.

Przedstawienie stronie postępowania wszystkich okoliczności rzutujących lub mogących mieć wpływ na bezstronność arbitra i stworzenie jej tym samym hipotetycznej możliwości złożenia wniosku o wyłączenie arbitra stanowi wypełnienie jednej z podstawowych zasad porządku prawnego wyrażonej w art. 45 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Na tym samym stanowisku stoi również orzecznictwo. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2010 roku, sygnatura akt: I CSK 535/09, (opublikowanym w Palestrze 2010, nr 9-10, str. 274), wymagania stawiane osobom pełniącym funkcje arbitra łączyć należy z uprawnieniem uczestnika postępowania do uzyskania wiedzy o wszelkich ewentualnych jego powiązaniach z podmiotami występującymi w postępowaniu. Własna ocena arbitra nie ma znaczenia, skoro istota rzetelności postępowania jest związana z zewnętrznym, dokonywanym przez inne podmioty, osądem. Do podstawowych zasad porządku prawnego należy także, przewidziane w art. 45 ust. 1 Konstytucji, prawo do sądu, którego elementem jest uprawnienie strony do rozpoznania jej sprawy przez niezależny sąd, w ramach rzetelnie prowadzonego postępowania. W orzeczeniu tym Sąd Najwyższy wskazał, że wydanie orzeczenia w warunkach analogicznych do występujących w niniejszej sprawie niema znaczenia okoliczność, że zarzuty zgłaszane przez skarżącego dotyczą postępowania a nie treści wyroku. Sąd Najwyższy podniósł, że wydanie wyroku z pogwałceniem podstawowej zasady porządku prawnego nie wywołuje wiążącego skutku.

Reasumując, przedstawione wyżej okoliczności uzasadniają uwzględnienie żądania skarżącego uchylenia wyroku Piłkarskiego Sądu Polubownego. Abstrahując w tym miejscu od istnienia rzeczywistego związku między określonym składem osobowym sądu polubownego a treścią wydanego przez niego wyroku stwierdzić należy, iż samo nieujawnienie okoliczności mogących wzbudzić wątpliwości co do bezstronności lub niezależności arbitrów i tym samym naruszenie podstawowej zasady postępowania przed sądem polubownym, będącym nota bene sądem zaufania, jest wystarczającą przesłanką jego uchylenia.

W ocenie Sądu nie zasługiwał na uwzględnienie wniosek przeciwnika skargi o zastosowanie przepisu art. 1209 k.p.c. w związku z art. 1202 k.p.c.. W ocenie Sądu uchybienia skutkujące uchyleniem skarżonego wyroku nie są tego rodzaju aby uzasadnionym było zastosowanie ww. instytucji. Dodatkowo wskazać należy, że – w myśl powołanych przepisów – Sąd nie ma obowiązku uwzględnienia takiego wniosku (istnieje jedynie taka możliwość).

Mając na uwadze powyższe, na mocy powołanych przepisów, należało orzec jak w sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.. Na kwotę zasądzoną z tego tytułu od przeciwnika skargi na rzecz skarżącego składa się opłata od skargi, wynagrodzenie pełnomocnika i opłata skarbową od pełnomocnictwa.

SSR del. Agnieszka Baran